

Fakfeløgini diskriminera útlendingar

- Tað líkist ongum, at fakfeløgini átaka sær uppgávuna at mæla til ella frá, at útlendingar fáa sítt arbeiðsloyvi longt, heldur ein arbeiðsgevari

Útlendingar, sum arbeiða í Føroyum, hava tað allir ikki líka gott longur. Tey kenna seg ótrygg, tí tey vita ikki, nær tey noyðast av landinum. Arbeiðsloyvi teirra

verður bara longt við tveimum og trimum mánaðum hvørja ferðina.

Soleiðis er blivið, eftir at arbeiði ikki longur er til allar føroysku hendurnar.

Fyri nøkrum vikum síðan gjørdur arbeiðarafeløgini avtalu við landsstýrið um, at tey skulu gera tilmæli í hvørjum einstøkum føri, tá arbeiðsloyvi skal gevast. Aðrenn landsstýrið tekur sína avgerð, verður málið sent arbeiðarafelagnum á staðnum til ummælis.

Studentaskúlin

og

HF-skeiðið

i

Eysturoy

Við Gøtugjógv og á HF-deildini í Klaksvík verða frá 1. august 1990 nøkur stórv sum lektari/adjunktur/royndarsettur adjunktur leys at søkja í hesum lærugreinum:

føroyskum, tónleiki, enskum, latíni, støddfrøði, alisfrøði og ítrótti (d)

Harumframt eru avlopstímar (færri enn 5) í lærugreinunum danskum, ítrótti (g), evnafrøði, landalæru og samfelagslæru, sum møguliga kunnu setast saman við onkrari ella fleiri av lærugreinunum omanfyri.

Umsøkjjarar mugu kunna átaka sær undirvísing á báðum deildunum. Umsøkjjarar skulu hava universitetsútbúgving sum studentaskúla- og HF-lærarar ella javnbjóðis útbúgving.

Løn sambært sáttmála millum Føroya Landsstýri og Yrkisfelag studentaskúla- og HF-lærara.

Umsóknir við ljósprentum av próvskjølum v.m. skulu stílast til Landsskúlaráðið og vera rektaranum í hendi í seinasta lagi 10. mai 1990.

adr.: Studentaskúlin og HF-skeiðið í Eysturoy
att.: Rektorin
511 Gøtugjógv

Lýst leyst: 10. apríl 90

Umsóknarfreist: 10. mai 90

Landsskúlafyrisitingin

HAVA MÆLT FRÁ
Hetta halda arbeiðsgevarar vera eina vána skipan. Ein sigur beinleiðis, at hetta arbeiði ikki sømir seg einum fakfelag, tí hann veit dømi um, at arbeiðarafeløg hava mælt frá at longja arbeiðsloyvi hjá útlendingum, sum hava verið her í longri tíð.

- Hetta er at diskriminera útlendingarnar, sum hava verið limir teirra. Hava góldið sítt limagjald, góldið skatt og arbeiðt og tænt landinum líka so væl sum nakar føroyingur, sigur tann harmi arbeiðsgevarin.

Hann heldur ikki, tað skuldi verið neyðugt at givið útlendsku arbeiðarunum í Føroyum fyrri so stutt skeið í senn, tí teir flestu fara kortini so við og við av landinum. Og tey, sum vilja verða her, áttu at fingið loyvi til tað, heldur hann. Hesin arbeiðsgevarin leggur ikki í at vera nevndur, tí hann vil sita væl um sátt við arbeiðarafelagið á staðnum.

EISINI LIMIR

Summar arbeiðsgevarar hava strítt sítt stríð fyrri, at útlendingar á teirra virki skuldu fáa loyvi at verða verandi. Teir hava hjálpt ólukkuligum fólki, sum hava hug at verða her og als ikki leingjast aftur til heimlandið. Sum arbeiðsgevarar siga, hava øll ar-

beiðarafelag víst líka stórt forstálsi fyrri hesum fólki. Høvdu teir ikki váttat, at arbeiði er til teirra, vórðu útlendingarnir noyðdir at farið.

Ein arbeiðsgevari heldur hetta ikki vera serliga klókt av føroyingum. Hvat høvdu føroyingar, sum eru um alla verðina, sagt til at fingið somu viðferð? spyr hann.

- Vit sendu boð eftir hesum fólki og eiga tí eisini at fara við teimum sum okkara egnu, sigur hann.

Nakað annað er, at eingi nýggj arbeiðsloyvi verða givin. Nú dugir ikki hjá nøkrum útlendingum at søkja til Føroya. Tað eru heldur ikki so nógv, sum søkja longur, tí tey hava frætt, hvussu lítið arbeiði er, og úrtøkan er heldur ikki tann sama.

VELDSTUM

Ingeborg Vinther, forkvinna í Føroya, og Karl Johansen, fornaður í Havnar Arbeiðsmannafelag, eru samd um, at útlendingar, sum hava verið her í árávis, ikki kunnu rekast av aftur. Vit mugu ikki gloyma tað menniskjaliga, sigur Ingeborg Vinther. Og hava teir

fest búgv her ella hava okkurt tilnýti annars, er søgan ein onnur. Øll mál kunnu ikki víðgerast undir einum, sigur Karl Johansen. Men koma tey higgar bara fyrri at vinna pengar, er Havnar Arbeiðsmannafelag ikki fyrri at longja teirra arbeiðsloyvi.

ØLL Í ÓVISSU

Jón Carlsen, sum hjá lögregluni umsitir umsóknirnar um arbeiðsloyvi, váttar, at reglurnar eru blivnar. Arbeiðsloyvini verða ikki givin fyrri meira enn tveir ella trýggjar mánaðir í senn. Tað verður skilt millum fólk við tilnýti til Føroya, gift ella trúlovað, og so leysar kroppar. Øll noyðast kortini at ganga í óvissu.

Reglurnar um arbeiðsloyvi eru bert galdandi fyrri fólk, sum ikki eru borgarar í nokrum norðurlandi. Norðurlendingum gongur tó heldur ikki væl nú at fáa arbeiði í Føroyum. Ein arbeiðsgevari sigur, at virki hansara dagliga fær brøv frá norðurlendingum, sum biða um arbeiði, men tey hava ikki stundir at skriva og siga, at einki arbeiði er. Tað koma eisini umsóknir frá

Arbeiðsgevarir flest lata væl at útlendingunum, sum hava verið í Føroyum og arbeitt. Fleiri teirra koma úr londum, har fólk er meira vant við verksmíðjarbeiði, enn føroyingar eru. Og føroyingar og útlendingar hava samst vel. Myndin er frá Kósavirkinum, har at kalla eingin útlendingur er eftir

borgarum í øðrum londum. Har er heldur einki at gera við, tí eingi nýggj arbeiðsloyvi verða givin útlendingum.

randi

